

บทวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายสาธารณะกับเศรษฐศาสตร์
ทางการเมืองท่ามกลางยุคสมัย AI*

AN ANALYSIS OF THE RELATIONSHIP BETWEEN PUBLIC POLICY AND
POLITICAL ECONOMY IN THE ERA OF AI

สัญญา เคนาภูมิ¹ และ ศุภชัย คล่องขยัน²

Sanya Kenaphoom¹ and Supphachai Klongkhayan²

¹มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

¹Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand

²บริษัท เดอะฮิลล์เขาค้อจำกัด

²The Hill Khao Kho Company Limited, Thailand

Corresponding Author's Email: sup_ax@hotmail.com

วันที่รับบทความ : 7 ตุลาคม 2567; วันแก้ไขบทความ 8 ธันวาคม 2567; วันตอบรับบทความ : 15 ธันวาคม 2567

Received 7 October 2024; Revised 8 December 2024; Accepted 15 December 2024

บทคัดย่อ

ความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายสาธารณะและเศรษฐศาสตร์การเมืองมีความสำคัญเนื่องจากมีอิทธิพลต่อวิถีการที่รัฐบาลควบคุมกิจกรรมทางเศรษฐกิจ การรับรองการกระจายทรัพยากรอย่างเท่าเทียมกัน และการแก้ไขปัญหาทางสังคม พลวัตนี้มีความสำคัญต่อการจัดการความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เช่น ปัญญาประดิษฐ์ เพื่อส่งเสริมการเติบโตในระยะยาวและสวัสดิการสังคม บทความนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายสาธารณะและเศรษฐศาสตร์การเมืองในยุคของ AI

Citation:

* สัญญา เคนาภูมิ และ ศุภชัย คล่องขยัน. (2567). บทวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายสาธารณะกับเศรษฐศาสตร์ทางการเมืองท่ามกลางยุคสมัย AI. วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่, 2(6), 46-60.

Sanya Kenaphoom and Supphachai Klongkhayan. (2024). An analysis of the relationship between public policy and political economy in the era of AI. Modern Academic Development and Promotion Journal, 2(6), 46-60.;

DOI: <https://doi.org/10>

<https://so12.tci-thaijo.org/index.php/MADPIADP/>

การค้นพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายสาธารณะและเศรษฐศาสตร์การเมืองในยุคของ AI มีความซับซ้อนและมีหลายแง่มุม ซึ่งถูกกำหนดโดยความจำเป็นในการควบคุมเทคโนโลยี AI แก้ไขปัญหาการหยุดชะงักของตลาดแรงงาน และต่อสู้กับความไม่เท่าเทียมกันทางเศรษฐกิจ นโยบายสาธารณะมีความสำคัญในการส่งเสริมการแข่งขันระดับโลก การจัดการการกำกับดูแลและความเป็นเจ้าของข้อมูล และการรับรองความมั่นคงของชาติในบริบทของความก้าวหน้าของ AI นอกจากนี้ การกำกับดูแลที่มีจริยธรรมและความไว้วางใจของสาธารณชนในระบบ AI ถือเป็นสิ่งสำคัญในการรับรองการพัฒนาและการนำ AI ไปปฏิบัติอย่างมีความรับผิดชอบ สุดท้าย จำเป็นต้องมีกรอบนโยบายที่มีประสิทธิภาพเพื่อรับมือกับความท้าทายและโอกาสต่างๆ ที่เกิดจาก AI ขณะเดียวกันก็ต้องรักษาสมดุลระหว่างนวัตกรรม ความเป็นอยู่ที่ดีของสังคม และเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ

คำสำคัญ: บทวิเคราะห์ความสัมพันธ์, นโยบายสาธารณะ, เศรษฐศาสตร์ทางการเมือง, ยุคสมัย AI

Abstract

The relationship between public policy and political economy is critical because it influences how governments regulate economic activity, ensure equitable resource distribution, and address societal issues. This dynamic is critical for managing technological advances, such as artificial intelligence, in order to promote long-term growth and social welfare. The paper aims to analyze the relationship between public policy and political economy in the era of AI

The finding found that the relationship between public policy and political economy in the AI era is complex and multifaceted, shaped by the need to regulate AI technologies, address labor market disruptions, and combat economic inequality. Public policy is critical in fostering global competitiveness, managing data governance and ownership, and ensuring national security in the context of AI advancements. Furthermore, ethical governance and public trust in AI systems are essential for ensuring responsible AI development and implementation. Finally, effective policy frameworks are required to navigate

the challenges and opportunities presented by AI while balancing innovation, societal well-being, and economic stability.

Keywords: Relationship Analysis, Public Policy, Political Economy, AI era

บทนำ

ความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายสาธารณะและเศรษฐศาสตร์การเมืองมีรากฐานทางประวัติศาสตร์ที่ลึกซึ้ง เนื่องจากนโยบายสาธารณะเป็นเครื่องมือในการกำหนดผลลัพธ์ทางเศรษฐกิจและรับมือกับความท้าทายทางสังคมมาช้านาน เศรษฐศาสตร์การเมืองซึ่งศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างการเมือง เศรษฐศาสตร์ และนโยบายสาธารณะ มีรากฐานมาจากทฤษฎีเศรษฐศาสตร์คลาสสิกที่สำรวจว่าการตัดสินใจของรัฐบาลมีผลกระทบต่อตลาดและทรัพยากรอย่างไร (Smith, 1776) นโยบายสาธารณะครอบคลุมถึงการกระทำและข้อบังคับของรัฐบาลที่ออกแบบมาเพื่อมีอิทธิพลหรือควบคุมสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ โดยเศรษฐศาสตร์การเมืองจะวิเคราะห์ว่านโยบายเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นมาอย่างไรและส่งผลต่อการกระจายความมั่งคั่ง อำนาจ และทรัพยากรอย่างไร เมื่อเศรษฐกิจและระบบการเมืองพัฒนา ความสัมพันธ์นี้จึงมีความสำคัญเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของโลกาภิวัตน์ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และพลวัตทางสังคม-การเมืองที่เปลี่ยนแปลงไป

นโยบายสาธารณะมีความสำคัญต่อการควบคุมและชี้นำระบบเศรษฐกิจ ทำให้กลายเป็นจุดสนใจหลักของเศรษฐศาสตร์การเมือง รัฐบาลใช้เครื่องมือทางนโยบาย เช่น การเก็บภาษี เงินอุดหนุน กฎระเบียบ และโครงการทางสังคม เพื่อมีอิทธิพลต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจและแก้ไขปัญหาความล้มเหลวของตลาด เพื่อให้แน่ใจว่าตลาดดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพและเท่าเทียมกัน (Stiglitz, 2002) นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการค้า กฎหมายแรงงาน และมาตรการทางการเงินจะกำหนดภูมิทัศน์ทางเศรษฐกิจโดยตรง ซึ่งส่งผลต่อการกระจายความมั่งคั่ง ตลาดแรงงาน และการเติบโตทางเศรษฐกิจโดยรวม เศรษฐศาสตร์การเมืองเน้นที่พลังอำนาจและผลประโยชน์ที่กำหนดการตัดสินใจทางนโยบายเหล่านี้ โดยเน้นว่ากลุ่มต่างๆ เช่น บริษัท สหภาพแรงงาน และขบวนการทางสังคม มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ของนโยบายในลักษณะที่สอดคล้องกับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของตนอย่างไร (Acemoglu & Robinson, 2012)

มุมมองของเศรษฐศาสตร์การเมืองมีความสำคัญอย่างยิ่งในการทำความเข้าใจความซับซ้อนของการกำหนดนโยบายสาธารณะ นโยบายไม่ได้เกิดขึ้นในภาวะสุญญากาศ แต่เป็นผล

จากการเจรจาทางการเมือง การต่อสู้เพื่ออำนาจ และผลประโยชน์ที่ขัดแย้งกัน กรอบเศรษฐกิจศาสตร์การเมืองวิเคราะห์ว่านโยบายต่างๆ ได้รับการร่างขึ้นเพื่อตอบสนองต่อแรงกดดันทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยตระหนักว่าการดำเนินการของรัฐบาลได้รับอิทธิพลจากโครงสร้างเศรษฐกิจ อุดมการณ์ทางการเมือง และแรงผลักดันทางสังคม (North, 1990) ความสัมพันธ์นี้มีความสำคัญอย่างยิ่งในการจัดการความไม่เท่าเทียมกันทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการเติบโตอย่างยั่งยืน และแก้ไขปัญหาเร่งด่วน เช่น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการหยุดชะงักของเทคโนโลยี การศึกษาเศรษฐกิจศาสตร์การเมืองให้ข้อมูลเชิงลึกว่านโยบายต่างๆ อาจเป็นประโยชน์ต่อภาคส่วนหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งมากกว่าภาคส่วนอื่นๆ ได้อย่างไร ซึ่งทำให้เกิดคำถามเกี่ยวกับความยุติธรรมและความเป็นธรรมในการบริหารสาธารณะ

ในยุคปัจจุบันที่มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับการเพิ่มขึ้นของปัญญาประดิษฐ์ (AI) ความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายสาธารณะและเศรษฐกิจศาสตร์การเมืองจึงมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น AI นำเสนอทั้งโอกาสและความท้าทาย เช่น การปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงาน ขณะเดียวกันก็อาจทำให้การเลิกจ้างและความไม่เท่าเทียมกันทางเศรษฐกิจเลวร้ายลง (Brynjolfsson & McAfee, 2014) นโยบายสาธารณะมีบทบาทสำคัญในการควบคุมเทคโนโลยี AI การรับรองการใช้งานอย่างมีจริยธรรม และการแก้ไขผลกระทบทางเศรษฐกิจของระบบอัตโนมัติที่มีต่อตลาดแรงงาน เศรษฐศาสตร์การเมืองเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ว่านโยบาย AI ถูกกำหนดโดยผลประโยชน์ทางการเมือง โครงสร้างอำนาจทางเศรษฐกิจ และการแข่งขันระดับโลกอย่างไร ในขณะที่ AI ยังคงมีอิทธิพลต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจและโครงสร้างทางสังคม นโยบายสาธารณะที่มีประสิทธิภาพซึ่งวางอยู่บนความเข้าใจที่มั่นคงในเศรษฐกิจศาสตร์การเมืองจะมีความจำเป็นต่อการรับมือกับความท้าทายทางสังคม จริยธรรม และเศรษฐกิจของยุคใหม่นี้ (Acemoglu & Restrepo, 2020)

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายสาธารณะและเศรษฐกิจศาสตร์การเมืองในยุคของ AI ถือเป็นสิ่งสำคัญเนื่องจากเทคโนโลยี AI ส่งผลกระทบต่อโครงสร้างเศรษฐกิจตลาดแรงงาน และพลวัตทางสังคม ในขณะที่ระบบ AI เข้ามาทำงานอัตโนมัติมากขึ้น เพิ่มผลผลิต และขับเคลื่อนการสร้างนวัตกรรม ระบบเหล่านี้ยังก่อให้เกิดความท้าทายที่สำคัญ เช่น การเลิกจ้าง ความไม่เท่าเทียมกันของรายได้ และข้อกังวลด้านจริยธรรมเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวของข้อมูลและอคติทางอัลกอริทึม การทำความเข้าใจว่านโยบายสาธารณะสามารถควบคุม AI ได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรเทาผลกระทบเชิงลบได้อย่างไรถือเป็นสิ่งสำคัญใน

การรับรองว่าความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีจะเกิดประโยชน์ต่อสังคมโดยรวมแทนที่จะทำให้ความแตกต่างที่มีอยู่รุนแรงขึ้น โดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์นี้ ผู้กำหนดนโยบายสามารถออกแบบกรอบงานที่ส่งเสริมการพัฒนา AI อย่างมีความรับผิดชอบ ขณะเดียวกันก็ปกป้องผลประโยชน์สาธารณะและส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน ยิ่งไปกว่านั้น การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่รวดเร็วยังจำเป็นต้องมีความเข้าใจอย่างครอบคลุมเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์การเมืองเพื่อนำทางความซับซ้อนของการกำกับดูแลในภูมิภาคที่ขับเคลื่อนด้วย AI เศรษฐศาสตร์การเมืองให้ข้อมูลเชิงลึกอันมีค่าเกี่ยวกับผลประโยชน์และพลังอำนาจที่กำหนดการตัดสินใจด้านนโยบาย โดยเน้นว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่างๆ เช่น ธุรกิจ องค์กรแรงงาน และสังคมพลเมือง มีปฏิสัมพันธ์กันอย่างไรในการกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับ AI การวิเคราะห์นี้ช่วยระบุศักยภาพของความขัดแย้งและความร่วมมือระหว่างกลุ่มต่างๆ และเน้นย้ำถึงความสำคัญของการกำหนดนโยบายแบบครอบคลุมที่พิจารณาจากมุมมองที่หลากหลาย การศึกษาจุดตัดระหว่างนโยบายสาธารณะและเศรษฐศาสตร์การเมืองในบริบทของ AI ช่วยให้นักวิจัยและผู้ปฏิบัติสามารถเตรียมความพร้อมเพื่อจัดการกับผลกระทบทางจริยธรรม สังคม และเศรษฐกิจของเทคโนโลยี AI ได้ดีขึ้น ซึ่งท้ายที่สุดแล้วจะช่วยให้เกิดอนาคตที่ยุติธรรมและยั่งยืนมากขึ้น

บทวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายสาธารณะกับเศรษฐศาสตร์ทางการเมืองท่ามกลางยุคสมัย AI

1. การควบคุมเทคโนโลยี AI (Regulation of AI Technologie)

การควบคุมเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) เป็นหน้าที่สำคัญของนโยบายสาธารณะ เนื่องจาก AI มีผลกระทบอย่างลึกซึ้งต่อสังคมและเศรษฐกิจ เนื่องจากระบบ AI ถูกผนวกรวมเข้ากับภาคส่วนต่างๆ มากขึ้นเรื่อยๆ รวมถึงการดูแลสุขภาพ การเงิน และการขนส่ง รัฐบาลจึงมีหน้าที่กำหนดกรอบการกำกับดูแลที่ครอบคลุมเพื่อให้แน่ใจว่าการใช้งานเป็นไปตามจริยธรรมและปลอดภัย กฎระเบียบเหล่านี้จะต้องจัดการกับปัญหาต่างๆ มากมาย เช่น ความเป็นส่วนตัวของข้อมูล ความปลอดภัย และความรับผิดชอบตามอัลกอริทึม ซึ่งมีความสำคัญต่อการสร้างความไว้วางใจและความเชื่อมั่นของสาธารณชนในระบบ AI (Cath, 2018) หากไม่มีการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ เทคโนโลยี AI อาจก่อให้เกิดความไม่เท่าเทียมที่มีอยู่ เสริมสร้างอคติ และละเมิดสิทธิของบุคคล ส่งผลให้สัญญาทางสังคมที่รัฐบาลมีกับพลเมืองถูกทำลายลง

ความท้าทายหลักประการหนึ่งในการควบคุมเทคโนโลยี AI คือการสร้างสมดุลระหว่างนวัตกรรมกับความปลอดภัยสาธารณะและสิทธิของบุคคล ผู้กำหนดนโยบายต้องดำเนินการตามแนวทางที่เหมาะสมระหว่างการส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนา AI และการทำให้แน่ใจว่าระบบ AI คำนึงถึงจริยธรรม (Binns, 2018) แม้ว่ากฎระเบียบที่เข้มงวดเกินไปอาจขัดขวางนวัตกรรมและขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม แต่กฎระเบียบที่ผ่อนปรนอาจนำไปสู่ผลลัพธ์ที่เป็นอันตราย เช่น การละเมิดความเป็นส่วนตัวหรือการปฏิบัติที่เลือกปฏิบัติ ดังนั้น กรอบการกำกับดูแลจะต้องปรับตัวและตอบสนองต่อลักษณะของเทคโนโลยี AI ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งจำเป็นต้องมีการเจรจาอย่างต่อเนื่องระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รวมถึงผู้นำในอุตสาหกรรม นักจริยธรรม และภาคประชาสังคม เพื่อสร้างกฎระเบียบที่ส่งเสริมการใช้ AI อย่างมีความรับผิดชอบพร้อมทั้งสนับสนุนความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีด้วย

ยิ่งไปกว่านั้น ลักษณะทั่วโลกของเทคโนโลยี AI ยังนำมาซึ่งความท้าทายด้านกฎระเบียบที่ไม่เหมือนใคร เนื่องจากรัฐบาลต้องรับมือกับการไหลเวียนข้อมูลข้ามพรมแดนและผลกระทบระดับนานาชาติจากการใช้งาน AI กรอบการร่วมมือกันระหว่างประเทศอาจมีความจำเป็นในการแก้ไขปัญหาที่ข้ามขอบเขตของประเทศ เช่น ความเป็นส่วนตัวของข้อมูลและความปลอดภัยทางไซเบอร์ หากร่วมมือกัน ประเทศต่างๆ จะสามารถสร้างมาตรฐานร่วมกันที่ควบคุมเทคโนโลยี AI ส่งเสริมแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด และลดการแยกส่วนกฎระเบียบให้เหลือน้อยที่สุด (Kuner, 2017) ความร่วมมือดังกล่าวถือเป็นสิ่งสำคัญเพื่อให้แน่ใจว่า AI ทำหน้าที่เป็นพลังแห่งความดี เป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม ขณะเดียวกันก็ลดความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการใช้งาน AI โดยรวมแล้ว การควบคุมเทคโนโลยี AI ผ่านนโยบายสาธารณะที่รอบคอบถือเป็นสิ่งสำคัญในการใช้ประโยชน์จาก AI ขณะเดียวกันก็ปกป้องคุณค่าและผลประโยชน์ของสังคม

2. ผลกระทบต่อตลาดแรงงาน (Impact on Labor Markets)

การถือกำเนิดของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในตลาดแรงงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผ่านระบบอัตโนมัติของงานและการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมทั้งหมด เมื่อระบบ AI เริ่มมีความสามารถในการทำงานที่มนุษย์ทำโดยตลอด ความกังวลที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับการเลิกจ้างงานในวงกว้างและความเสี่ยงต่อการว่างงานที่เพิ่มขึ้น (Acemoglu & Restrepo, 2020) การใช้ระบบอัตโนมัติสำหรับงานประจำและงานซ้ำๆ โดยเฉพาะในภาคส่วนต่างๆ เช่น การผลิต การค้าปลีก และการบริการลูกค้า ก่อให้เกิดความ

เสียงต่อแรงงานที่มีทักษะต่ำและปานกลาง ซึ่งอาจพบว่าบทบาทของตนไม่จำเป็นอีกต่อไปในเศรษฐกิจที่ระบบอัตโนมัติเพิ่มมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงนี้เน้นย้ำถึงความจำเป็นของนโยบายสาธารณะที่ดำเนินการเชิงรุกเพื่อแก้ไขผลกระทบของ AI ต่อตลาดแรงงานและส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงที่ยุติธรรมยิ่งขึ้นสำหรับแรงงานที่ได้รับผลกระทบ

เพื่อบรรเทาผลกระทบทางเศรษฐกิจของระบบอัตโนมัติที่ขับเคลื่อนด้วย AI รัฐบาลจำเป็นต้องนำโปรแกรมการฝึกอบรมและเพิ่มทักษะแรงงานที่ครอบคลุมมาใช้ โครงการริเริ่มเหล่านี้สามารถเสริมทักษะที่จำเป็นให้กับคนงานเพื่อก้าวหน้าในบทบาทใหม่ๆ ที่เทคโนโลยี AI ไม่สามารถเลียนแบบได้ง่ายๆ เช่น บทบาทที่ต้องใช้การแก้ปัญหาที่ซับซ้อน ความคิดสร้างสรรค์ และสติปัญญาทางอารมณ์ (Brynjolfsson & McAfee, 2014) นอกจากนี้ นโยบายสาธารณะควรเสริมสร้างระบบความปลอดภัยทางสังคม รวมถึงสวัสดิการการว่างงานและโปรแกรมการฝึกอบรมใหม่ เพื่อสนับสนุนคนงานที่ถูกเลิกจ้างระหว่างการเปลี่ยนผ่านไปสู่โอกาสการจ้างงานใหม่ (Acemoglu & Restrepo, 2020) นโยบายดังกล่าวสามารถให้เบาะรองรับแรงกระแทกทางเศรษฐกิจที่อาจเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว ช่วยให้คนงานสามารถปรับตัวเข้ากับภูมิทัศน์แรงงานที่เปลี่ยนแปลงไปในขณะเดียวกันก็รักษาความเป็นอยู่ที่ดีของตนเองได้

ความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายสาธารณะและเศรษฐศาสตร์การเมืองในบริบทของ AI ยังเน้นย้ำถึงความท้าทายที่กว้างขึ้นในการสร้างสมดุลระหว่างความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีกับการคุ้มครองคนงาน เมื่อเศรษฐกิจถูกขับเคลื่อนโดย AI และระบบอัตโนมัติมากขึ้น ก็มีความเสี่ยงที่ผลประโยชน์ของความก้าวหน้าเหล่านี้จะเอื้อประโยชน์ต่อผู้ที่เป็นเจ้าของและพัฒนาเทคโนโลยีอย่างไม่สมส่วน ทำให้ความไม่เท่าเทียมกันที่มีอยู่รุนแรงขึ้น (Piketty, 2014) ดังนั้น ผู้กำหนดนโยบายจึงต้องปรับตัวให้เข้ากับพลวัตอันซับซ้อนของตลาดแรงงาน เทคโนโลยี และความเท่าเทียมทางสังคม โดยมุ่งมั่นที่จะสร้างกรอบการทำงานที่ส่งเสริมนวัตกรรมไปพร้อมกับปกป้องสิทธิและความเป็นอยู่ของคนงาน ซึ่งรวมถึงการส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ครอบคลุมซึ่งคำนึงถึงความต้องการของแรงงานทุกภาคส่วน ซึ่งท้ายที่สุดแล้วจะต้องทำให้มั่นใจว่าการเปลี่ยนผ่านไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วย AI นั้นยุติธรรมและเป็นธรรมสำหรับทุกคน

3. ความไม่เท่าเทียมกันทางเศรษฐกิจและการกระจายความมั่งคั่ง (Economic Inequality and Wealth Distribution)

ความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) มีแนวโน้มที่จะทำให้ความไม่เท่าเทียมกันทางเศรษฐกิจที่มีอยู่เดิมรุนแรงขึ้น โดยหลักแล้วเกิดจากการกระจุกตัว

ความมั่งคั่งระหว่างบริษัทเทคโนโลยีและนักพัฒนา เนื่องจาก AI ถูกผนวกรวมเข้ากับการดำเนินธุรกิจและผลิตภัณฑ์สำหรับผู้บริโภคมากขึ้น บริษัทที่เป็นผู้นำในการพัฒนา AI เช่น บริษัทเทคโนโลยีขนาดใหญ่ ได้รับผลตอบแทนทางการเงินจำนวนมาก ส่งผลให้เกิดความแตกต่างอย่างมากในการกระจายรายได้และความมั่งคั่ง (Piketty, 2014) การกระจายความมั่งคั่งดังกล่าวทำให้เกิดคำถามสำคัญเกี่ยวกับความยั่งยืนของโครงสร้างเศรษฐกิจในปัจจุบัน เนื่องจากบริษัทเทคโนโลยีขนาดใหญ่สะสมทรัพย์สินจำนวนมากในขณะที่ธุรกิจขนาดเล็กและคนงานค่าจ้างต่ำต้องดิ้นรนเพื่อแข่งขัน ดังนั้น ประโยชน์ทางเศรษฐกิจของ AI จึงไม่กระจายอย่างเท่าเทียมกัน จึงมีการเรียกร้องอย่างเร่งด่วนให้มีการแทรกแซงนโยบายสาธารณะเพื่อแก้ไขความไม่สมดุลเหล่านี้

เพื่อต่อสู้กับช่องว่างที่กว้างขึ้นในการกระจายความมั่งคั่ง นโยบายสาธารณะจะต้องมุ่งเน้นไปที่การรับรองการเข้าถึงประโยชน์ของเทคโนโลยี AI อย่างเท่าเทียมกัน สิ่งนี้สามารถทำได้ผ่านกลไกต่างๆ เช่น การเก็บภาษีแบบก้าวหน้าที่ช่วยให้ผู้ที่ได้รับประโยชน์สูงสุดจาก AI มีส่วนสนับสนุนสังคมอย่างยุติธรรม (Piketty, 2014) การกระจายความมั่งคั่งผ่านภาษีทำให้รัฐบาลสามารถจัดหาเงินทุนสำหรับบริการสาธารณะที่จำเป็นและโปรแกรมทางสังคมที่สนับสนุนประชากรด้อยโอกาส ซึ่งจะช่วยส่งเสริมภูมิทัศน์ทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกันมากขึ้น นอกจากนี้ การเข้าถึงการศึกษาและทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับ AI ยังมีความสำคัญต่อการเสริมทักษะที่จำเป็นให้กับบุคคลและชุมชนเพื่อเจริญเติบโตในเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วย AI ผู้กำหนดนโยบายควรให้ความสำคัญกับการริเริ่มที่ส่งเสริมความรู้ด้านดิจิทัล การฝึกอบรมทางเทคนิคและการศึกษาในสาขาวิชา STEM เพื่อให้แน่ใจว่าพลเมืองทุกคนสามารถมีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์จากภูมิทัศน์ทางเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป

ยิ่งไปกว่านั้น เศรษฐกิจการเมืองของ AI ยังเน้นย้ำถึงความจำเป็นที่รัฐบาลต้องรับมือกับผลกระทบทางสังคมจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนโดย AI เมื่อการกระจุกตัวของความมั่งคั่งกลายเป็นปัญหาเร่งด่วน ผู้กำหนดนโยบายจะต้องพิจารณาแนวทางเพื่อส่งเสริมความเท่าเทียมและความสามัคคีทางสังคม ซึ่งรวมถึงไม่เพียงแต่การดำเนินการตามมาตรการแจกจ่ายเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่นวัตกรรมและการเป็นผู้ประกอบการสามารถเติบโตได้ในภาคส่วนและกลุ่มประชากรต่างๆ (Rodrik, 2018) รัฐบาลสามารถบรรเทาความเสี่ยงจากความไม่สงบทางสังคมและความไม่มั่นคงทางเศรษฐกิจได้ โดยการแก้ไขปัญหาที่

เกิดจาก AI และให้แน่ใจว่าผลประโยชน์ของ AI จะถูกแบ่งปันกันอย่างกว้างขวาง ซึ่งท้ายที่สุดแล้วจะช่วยให้เศรษฐกิจมีอนาคตที่ยั่งยืนและครอบคลุมมากขึ้น

4. AI และ ความสามารถในการแข่งขันระดับโลก (AI and Global Competitiveness)

ความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของปัญญาประดิษฐ์ (AI) ได้กลายเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดความสามารถในการแข่งขันระดับโลก โดยปรับเปลี่ยนภูมิทัศน์ทางเศรษฐกิจและพลวัตทางภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างประเทศต่างๆ ประเทศที่เป็นผู้นำในการวิจัยและพัฒนา AI จะได้รับประโยชน์ทางเศรษฐกิจอย่างมาก รวมถึงผลผลิตที่เพิ่มขึ้น นวัตกรรม และการเข้าถึงตลาดใหม่ๆ เนื่องจากเทคโนโลยี AI แทรกซึมเข้าไปในหลายภาคส่วน ตั้งแต่การดูแลสุขภาพไปจนถึงการเงินและการผลิต ประเทศต่างๆ จึงตระหนักดีว่าความสามารถในการใช้ประโยชน์จาก AI ได้อย่างมีประสิทธิภาพจะกำหนดสถานะทางเศรษฐกิจของตนบนเวทีโลก (Mayer-Schönberger & Cukier, 2013) ดังนั้น การแข่งขันเพื่อครองตลาด AI จึงไม่ใช่แค่เรื่องของความสามารถทางเทคโนโลยีเท่านั้น แต่ยังเป็นแง่มุมสำคัญของความมั่นคงแห่งชาติและกลยุทธ์ทางเศรษฐกิจอีกด้วย

เพื่อใช้ประโยชน์จากศักยภาพของ AI นโยบายสาธารณะในหลายประเทศจึงมุ่งเน้นไปที่การส่งเสริมนวัตกรรมมากขึ้นเรื่อยๆ ผ่านการลงทุนอย่างมากในการวิจัย โครงสร้างพื้นฐานและการศึกษา รัฐบาลกำลังจัดสรรทรัพยากรให้กับโครงการวิจัย AI สร้างศูนย์กลางนวัตกรรมและสร้างความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในภาคเอกชนเพื่อเร่งการพัฒนา AI (Brynjolfsson & McAfee, 2014) นอกจากนี้ นโยบายด้านการศึกษาที่มุ่งเน้นการปรับปรุงการศึกษา STEM (วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์) และความรู้ด้านดิจิทัลถือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการปลูกฝังกำลังแรงงานที่พร้อมจะเติบโตในเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วย AI โดยการให้ความสำคัญกับพื้นที่เหล่านี้ ประเทศต่างๆ ไม่เพียงแต่จะสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในภูมิทัศน์ AI ระดับโลกเท่านั้น แต่ยังทำให้แน่ใจได้ว่าพลเมืองของตนมีทักษะที่จำเป็นในการมีส่วนร่วมในเศรษฐกิจที่กำลังพัฒนาแห่งนี้อีกด้วย

ยิ่งไปกว่านั้น เศรษฐกิจการเมืองที่เกี่ยวข้องกับ AI ยังเน้นย้ำถึงตำแหน่งเชิงกลยุทธ์ของประเทศต่างๆ ในภูมิทัศน์ระดับโลกในขณะที่ปกป้องผลประโยชน์ของชาติ รัฐบาลต้องรับมือกับความท้าทายที่ซับซ้อน เช่น ผลกระทบทางจริยธรรมของ AI ความเสี่ยงของแนวทางการผูกขาด และศักยภาพของความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ที่เกิดจากการแข่งขันทางเทคโนโลยี (Acemoglu & Restrepo, 2020) นโยบายต้องสร้างสมดุลระหว่างการส่งเสริมนวัตกรรมกับ

กฎระเบียบที่ปกป้องสวัสดิการสาธารณะ ความเป็นส่วนตัว และความปลอดภัย ในบริบทนี้ความร่วมมือระหว่างประเทศอาจมีบทบาทสำคัญในการกำหนดมาตรฐานทั่วไปและแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับการใช้งาน AI เพื่อให้แน่ใจว่าประเทศต่างๆ สามารถร่วมกันแก้ไขปัญหาที่ร่วมกันเผชิญได้ในขณะที่แข่งขันกันในสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ในที่สุด การทำความเข้าใจถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่าง AI นโยบายสาธารณะ และความสามารถในการแข่งขันระดับโลกถือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการกำหนดอนาคตที่ AI ไม่เพียงแต่ให้ประโยชน์แก่ประเทศต่างๆ เท่านั้น แต่ยังรวมถึงชุมชนโลกโดยรวมด้วย

5. การกำกับดูแลข้อมูลและการเป็นเจ้าของ (Data Governance and Ownership)

ในยุคของปัญญาประดิษฐ์ (AI) การกำกับดูแลข้อมูลและการเป็นเจ้าของข้อมูลได้กลายเป็นประเด็นสำคัญที่เชื่อมโยงระหว่างนโยบายสาธารณะและเศรษฐศาสตร์การเมือง เนื่องจากข้อมูลเป็นทรัพยากรพื้นฐานที่ขับเคลื่อนระบบ AI รัฐบาลจึงเผชิญกับความท้าทายเร่งด่วนในการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนซึ่งกำหนดว่าใครเป็นเจ้าของข้อมูล จะใช้ข้อมูลได้อย่างไร และจะปกป้องความเป็นส่วนตัวของบุคคลอย่างไร (Zuboff, 2019) การตัดสินใจเหล่านี้มีผลกระทบในวงกว้าง เนื่องจากวิธีการกำกับดูแลข้อมูลมีอิทธิพลโดยตรงต่อพลวัตของอำนาจเศรษฐกิจระหว่างบุคคล บริษัท และรัฐ ในสภาพแวดล้อมที่ข้อมูลได้รับการปฏิบัติเหมือนสินค้าโภคภัณฑ์มากขึ้น นโยบายที่รัฐบาลบังคับใช้จะกำหนดภูมิทัศน์ของการเป็นเจ้าของข้อมูล การเข้าถึงข้อมูล และสิทธิการใช้งาน

เศรษฐศาสตร์การเมืองของการกำกับดูแลข้อมูลเน้นย้ำถึงความจำเป็นในการสร้างสมดุลระหว่างผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจกับการพิจารณาทางจริยธรรมเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและความปลอดภัย เมื่อบริษัทต่างๆ รวบรวมข้อมูลจำนวนมาก โดยมักไม่ได้รับความยินยอมอย่างชัดเจนจากผู้ใช้ ความเสี่ยงในการละเมิดข้อมูลจึงเพิ่มมากขึ้น ทำให้เกิดความกังวลเกี่ยวกับการเฝ้าติดตามและการแสวงประโยชน์ (O'Neil, 2016) นโยบายสาธารณะมีบทบาทสำคัญในการแก้ไขปัญหาเหล่านี้โดยการนำกฎระเบียบที่คุ้มครองสิทธิความเป็นส่วนตัวของแต่ละบุคคลมาใช้ ในขณะที่อนุญาตให้ใช้ข้อมูลอย่างมีความรับผิดชอบในการพัฒนา AI ตัวอย่างเช่น กรอบงานต่างๆ เช่น ข้อบังคับทั่วไปเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูล (GDPR) ในสหภาพยุโรปกำหนดมาตรฐานที่เข้มงวดสำหรับการรวบรวมและการใช้ข้อมูล เพื่อให้แน่ใจว่าบุคคลต่างๆ ยังคงควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลของตนได้ กฎระเบียบดังกล่าวมีความจำเป็นต่อการส่งเสริมความ

ไว้วางใจของสาธารณชนในเทคโนโลยี AI และป้องกันการผูกขาดข้อมูลโดยหน่วยงานที่มีอำนาจเพียงไม่กี่แห่ง

ยิ่งไปกว่านั้น การกำกับดูแลข้อมูลยังเชื่อมโยงโดยเนื้อแท้กับการอภิปรายที่กว้างขึ้นเกี่ยวกับความเท่าเทียมทางสังคมและโอกาสทางเศรษฐกิจ การแปลงข้อมูลให้เป็นสินค้ามีอิทธิพลต่อผู้ที่ได้รับประโยชน์จากความก้าวหน้าของ AI และผู้ที่ยังคงถูกขจัดทิ้งในเศรษฐกิจดิจิทัล (Piketty, 2014) นโยบายสาธารณะต้องให้ความสำคัญว่าผลประโยชน์ที่ได้รับจากระบบ AI ที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูลจะกระจายอย่างเท่าเทียมกันทั่วทั้งสังคม ซึ่งรวมถึงการพิจารณาการเข้าถึงข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับบริษัทขนาดเล็กและชุมชนที่ไม่ได้รับการเป็นตัวแทน ซึ่งอาจขาดทรัพยากรในการแข่งขันในภูมิภาคที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูล การกำหนดแนวปฏิบัติที่ชัดเจนเกี่ยวกับการกำกับดูแลและความเป็นเจ้าของข้อมูลช่วยให้ผู้กำหนดนโยบายสามารถสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมนวัตกรรม ขณะเดียวกันก็ปกป้องสิทธิส่วนบุคคลและส่งเสริมความเท่าเทียมทางสังคมเมื่อเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่รวดเร็ว

6. AI และความมั่นคงแห่งชาติ (AI and National Security)

ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ได้รับการยอมรับมากขึ้นเรื่อยๆ ว่าเป็นพลังแห่งการเปลี่ยนแปลงที่มีนัยสำคัญต่อความมั่นคงแห่งชาติ การประยุกต์ใช้ปัญญาประดิษฐ์ในด้านการป้องกันประเทศ การเฝ้าระวัง และความปลอดภัยทางไซเบอร์กำลังเปลี่ยนโฉมวิธีการที่รัฐบาลรับมือกับความท้าทายด้านความปลอดภัยและจัดการกับภัยคุกคามที่อาจเกิดขึ้น ในขณะที่เทคโนโลยี AI ช่วยเพิ่มศักยภาพในด้านต่างๆ เช่น ระบบอาวุธอัตโนมัติ การตรวจจับภัยคุกคามแบบเรียลไทม์ และการวิเคราะห์ข้อมูล เทคโนโลยีดังกล่าวยังก่อให้เกิดคำถามทางจริยธรรมและเชิงกลยุทธ์ที่ซับซ้อนเกี่ยวกับการใช้งานอีกด้วย (Brynjolfsson & McAfee, 2014) การบูรณาการ AI เข้ากับกรอบงานด้านความมั่นคงแห่งชาติจำเป็นต้องมีนโยบายสาธารณะที่แข็งแกร่งเพื่อจัดการกับความท้าทายที่เกิดขึ้นเหล่านี้ ขณะเดียวกันก็ส่งเสริมนวัตกรรมในกลยุทธ์การป้องกันประเทศ

นโยบายสาธารณะมีบทบาทสำคัญในการควบคุมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในบริบททางการทหารและรับรองการใช้งานอย่างมีจริยธรรม รัฐบาลต้องกำหนดแนวทางที่ชัดเจนเพื่อควบคุมการพัฒนาและการใช้งานเทคโนโลยี AI ภายในระบบการป้องกันประเทศเพื่อป้องกันผลที่ไม่พึงประสงค์ เช่น ศักยภาพของระบบอัตโนมัติในการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและความตายโดยไม่มีการควบคุมดูแลของมนุษย์ (Lin, 2016) กรอบการกำกับดูแลนี้ต้องสร้างสมดุลระหว่างความต้องการในการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วกับความจำเป็นในการรักษาความรับผิดชอบและมาตรฐานทางจริยธรรม ผู้กำหนดนโยบายเผชิญกับความท้าทายในการสร้าง

สภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมนวัตกรรมในเทคโนโลยีการป้องกันประเทศในขณะที่ป้องกันความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับ AI รวมถึงศักยภาพในการเพิ่มกำลังทหารและการใช้ AI ในสงครามโดยไม่มี การตรวจสอบและถ่วงดุลที่เหมาะสม

ยิ่งไปกว่านั้น ความสัมพันธ์ระหว่าง AI ความมั่นคงแห่งชาติ และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศมีความซับซ้อนมากขึ้นเรื่อยๆ ขณะที่ประเทศต่างๆ แข่งขันกันพัฒนาขีดความสามารถของ AI ความกังวลเกี่ยวกับพลวัตของอำนาจระดับโลกและศักยภาพในการแข่งขันด้านอาวุธในเทคโนโลยี AI ก็ปรากฏขึ้น (Chui et al., 2016) ประเทศต่างๆ ไม่เพียงต้องควบคุม AI ในประเทศเท่านั้น แต่ยังต้องมีส่วนร่วมในการอภิปรายระหว่างประเทศเพื่อสร้างบรรทัดฐานและข้อตกลงเกี่ยวกับการใช้ AI ในแอปพลิเคชันทางทหารและความปลอดภัยทางไซเบอร์ด้วย ความพยายามร่วมกันเพื่อจัดการกับความท้าทายด้านความปลอดภัยร่วมกัน เช่น ภัยคุกคามทางไซเบอร์และแคมเปญข่าวปลอมที่ใช้ AI ถือเป็นสิ่งสำคัญในการรักษาเสถียรภาพและความไว้วางใจระหว่างประเทศต่างๆ โดยการนำทางปฏิสัมพันธ์ระหว่าง AI ความมั่นคงแห่งชาติ และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ รัฐบาลสามารถใช้ประโยชน์จาก AI ได้ พร้อมทั้งมั่นใจในการคุ้มครองพลเมืองและผลประโยชน์ของชาติ

7. การกำกับดูแลด้านจริยธรรมและความไว้วางใจในระบบ AI (Ethical Governance and Trust in AI Systems)

ความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อระบบปัญญาประดิษฐ์ (AI) ถือเป็นพื้นฐานสำคัญในการบูรณาการและการนำไปใช้อย่างแพร่หลายในทุกภาคส่วน เมื่อเทคโนโลยี AI แพร่หลายมากขึ้น ความกังวลเกี่ยวกับผลกระทบทางจริยธรรม เช่น อคติ ความโปร่งใส และความรับผิดชอบ ก็ได้รับความสนใจอย่างมาก นโยบายสาธารณะมีบทบาทสำคัญในการกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมสำหรับการพัฒนา AI โดยรับรองว่าเทคโนโลยีเหล่านี้ได้รับการออกแบบและนำไปใช้ในลักษณะที่สอดคล้องกับค่านิยมและความคาดหวังของสังคม (Jobin, Ienca และ Vayena, 2019) การกำหนดแนวทางจริยธรรมและกรอบการกำกับดูแลที่ชัดเจนไม่เพียงแต่ช่วยแก้ไขข้อกังวลของประชาชนเท่านั้น แต่ยังสนับสนุนนวัตกรรมโดยจัดเตรียมสภาพแวดล้อมที่มีโครงสร้างที่นักพัฒนาสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นใจ

ความโปร่งใสเป็นองค์ประกอบสำคัญในการสร้างความไว้วางใจในระบบ AI เนื่องจากช่วยให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้าใจว่ามีการตัดสินใจอย่างไรและบนพื้นฐานใด ผู้กำหนดนโยบายต้องสนับสนุนความโปร่งใสในอัลกอริทึม AI รวมถึงการสื่อสารที่ชัดเจนเกี่ยวกับข้อมูลที่ใช้

กระบวนการตัดสินใจที่เกี่ยวข้อง และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นของระบบเหล่านี้ (Miller, 2019) การทำให้แน่ใจว่าระบบ AI สามารถอธิบายได้นั้นสามารถช่วยลดความกลัวเกี่ยวกับลักษณะ "กล่องดำ" ของเทคโนโลยี AI จำนวนมากได้ ซึ่งจะช่วยให้ส่งเสริมความเชื่อมั่นของสาธารณชนในความน่าเชื่อถือและความยุติธรรมของเทคโนโลยีเหล่านี้ นอกจากนี้ นโยบายที่มุ่งลดอคติในระบบ AI ยังมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการทำให้แน่ใจว่าเทคโนโลยีเหล่านี้จะไม่ทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมที่มีอยู่หรือก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติรูปแบบใหม่ ๆ ขึ้น การให้ความสำคัญกับความยุติธรรมในการพัฒนา AI จะทำให้มีนโยบายสาธารณะที่ช่วยสร้างภูมิทัศน์ทางเทคโนโลยีที่ครอบคลุมมากขึ้นได้

ยิ่งไปกว่านั้น กลไกความรับผิดชอบยังมีความจำเป็นต่อการให้ผู้พัฒนาและองค์กรรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ของระบบ AI ซึ่งรวมถึงการกำหนดขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนสำหรับกระบวนการตัดสินใจและผลลัพธ์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้งาน AI ผู้กำหนดนโยบายจะต้องพิจารณาถึงผลกระทบทางจริยธรรมของแอปพลิเคชัน AI ในบริบทต่าง ๆ เพื่อให้แน่ใจว่าบุคคลและองค์กรต่าง ๆ รับผิดชอบต่อผลกระทบของเทคโนโลยีที่มีต่อสังคม (González-Fernández et al., 2021) การส่งเสริมการกำกับดูแลที่มีจริยธรรมและความไว้วางใจในระบบ AI จะทำให้มีนโยบายสาธารณะที่สามารถนำไปสู่การยอมรับและการบูรณาการเทคโนโลยีเหล่านี้ในวงกว้างมากขึ้น ซึ่งท้ายที่สุดแล้วจะช่วยให้เทคโนโลยีเหล่านี้สามารถมีส่วนร่วมสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจและสวัสดิการสังคมในเชิงบวกได้

สรุป

โดยสรุป การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายสาธารณะและเศรษฐศาสตร์การเมืองในยุคของปัญญาประดิษฐ์ (AI) เน้นย้ำถึงความจำเป็นอย่างยิ่งของกรอบการกำกับดูแลที่มีการออกแบบที่ดีเพื่อแก้ไขปัญหาหลายแง่มุมที่เกิดจากเทคโนโลยีที่พัฒนาอย่างรวดเร็ว ในขณะที่ AI ยังคงปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจ ตลาดแรงงาน และพลวัตทางสังคม ผู้กำหนดนโยบายจำเป็นต้องพัฒนาระเบียบข้อบังคับที่ส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรม ความโปร่งใส และความรับผิดชอบ ความสัมพันธ์นี้เน้นย้ำถึงความจำเป็นในการใช้แนวทางที่สมดุลซึ่งส่งเสริมนวัตกรรม ขณะเดียวกันก็ปกป้องสิทธิส่วนบุคคลและส่งเสริมความเท่าเทียมทางสังคม ด้วยการทำความเข้าใจเศรษฐศาสตร์การเมืองที่เกี่ยวข้องกับ AI รัฐบาลสามารถสร้างนโยบายที่

ไม่เพียงแต่กระตุ้นให้เกิดความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเท่านั้น แต่ยังทำให้แน่ใจได้ว่าประโยชน์ของ AI จะกระจายอย่างยุติธรรมในสังคมอีกด้วย

เอกสารอ้างอิง

- Acemoglu, D., & Restrepo, P. (2020). *Artificial Intelligence, Automation, and Work*. Harvard University Press.
- Acemoglu, D., & Robinson, J. A. (2012). *Why nations fail: The origins of power, prosperity, and poverty*. Crown Business.
- Binns, R. (2018). Fairness in machine learning: Lessons from political philosophy. In *Proceedings of the 2018 Conference on Fairness, Accountability, and Transparency* (149-159). PMLR.
- Brynjolfsson, E., & McAfee, A. (2014). *The second machine age: Work, progress, and prosperity in a time of brilliant technologies*. W. W. Norton & Company.
- Cath, C. (2018). Governing artificial intelligence: Ethical, legal, and technical opportunities and challenges. *Philosophical Transactions of the Royal Society A: Mathematical, Physical and Engineering Sciences*, 376(2133), 20180080.
- Cath, C. (2018). Governing artificial intelligence: Ethical, legal, and technical opportunities and challenges. *Philosophical Transactions of the Royal Society A: Mathematical, Physical and Engineering Sciences*, 376(2133), 20180080.
- Chui, M., Manyika, J., & Miremadi, M. (2016). *Where machines could replace humans—and where they can't (yet)*. McKinsey Quarterly.
- González-Fernández, M., Avello, C., & Montalvo, D. (2021). A framework for the ethical governance of AI. *IEEE Access*, 9, 149685-149695.
- Jobin, A., Ienca, M., & Vayena, E. (2019). The global landscape of AI ethics guidelines. *Nature Machine Intelligence*, 1(9), 389-399.

- Kuner, C. (2017). *The European Union General Data Protection Regulation: A commentary*. Oxford University Press.
- Lin, P. (2016). *Ethical Autonomous Weapons: The Need for a New Paradigm*. In *Artificial Intelligence and National Security* (67-72). Center for a New American Security.
- Mayer-Schönberger, V., & Cukier, K. (2013). *Big Data: A Revolution That Will Transform How We Live, Work, and Think*. Houghton Mifflin Harcourt.
- Miller, T. (2019). Explanation in artificial intelligence: Insights from the social sciences. *Artificial Intelligence*, 267, 1-38.
- North, D. C. (1990). *Institutions, institutional change, and economic performance*. Cambridge University Press.
- O'Neil, C. (2016). *Weapons of math destruction: How big data increases inequality and threatens democracy*. Crown Publishing.
- Piketty, T. (2014). *Capital in the twenty-first century*. Harvard University Press.
- Rodrik, D. (2018). *Straight Talk on Trade: Ideas for a Sane World Economy*. Princeton University Press.
- Smith, A. (1776). *An inquiry into the nature and causes of the wealth of nations*. W. Strahan and T. Cadell.
- Stiglitz, J. E. (2002). *Globalization and its discontents*. W. W. Norton & Company.
- Zuboff, S. (2019). *The Age of Surveillance Capitalism: The Fight for a Human Future at the New Frontier of Power*. PublicAffairs.